

După ce consilierii locali din Sighetu Marmației au luat decizia de a nu ataca în instanță hotărârea de retrocedare a Palatului Culturii, un grup de inițiatori a trecut la măsuri care să vină în sprijinul păstrării Palatului Culturii pentru comunitate.

După ce, în prima etapă, grupul format din Ioan Mariș, coordonator de program, Hari Marcuș, președintele comunității evreiești din Sighetu Marmației, și Ștefan Bereș, deputat, a depus o plângere către Comisia Specială de Retrocedare a unor Bunuri care au aparținut Cultelor Religioase, demersul a fost continuat de un alt grup, format din Viorel Miculescu, consilier local, Vasile Mich, consilier local, ambii de la PSD, cărora li s-a alăturat Tiberiu Văleanu, consilier județean PSD.

Aceștia au depus o plângere împotriva Deciziei nr. 2082 din 20 mai 2009, privind retrocedarea Palatului Culturii Episcopiei Ortodoxe a Maramureșului și Sătmărilor. În conținutul petiției apar elemente noi, care vin în sprijinul păstrării Palatului Culturii.

- Hotărârea de retrocedare, nelegală

Imobilul retrocedat s-a aflat o scurtă perioadă în proprietatea episcopiei, ca urmare a unui act de donație revocat ulterior, în baza Decretului 275 din 24 iunie 1949. Palatul Culturii a revenit în proprietatea statului român. Episcopia a avut în proprietate Palatul Culturii o perioadă de doar șapte ani, pe baza unui act de donație revocat. Prin urmare, acest bun nu a fost preluat în mod abuziv de statul român, ci a revenit în mod firesc în proprietatea acestuia. În aceste condiții, măsura retrocedării apare ca lipsită de temei.

Sub aspectul legalității este de remarcat faptul că, în lumina prevederilor art. 1, alin. 9, din OUG nr. 94/2000, cererile de retrocedare a imobilelor trebuie depuse la Comisia Specială în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a legii, or, din datele cuprinse în decizia atacată, rezultă că această cerere este datată 16 ianuarie 2006, cu mult peste termenul instituit de lege și, ca

atare, și sub acest aspect hotărârea de retrocedare apare ca nelegală.

Un alt element, de care nu s-a ținut cont, este că imobilul retrocedat face parte din domeniul public al municipiului Sighetu Marmației, fiind înscris pe lista monumentelor istorice. Astfel, ținându-se cont de prevederile art. 136, alin. 4 din Constituția României, aceste bunuri sunt inalienabile și, potrivit art. 11 din Legea nr. 213/1998, sunt insesizabile și imperceptibile, ele neputând fi înstrăinate, supuse executării silite, dobândite de către alte persoane prin prescripție achizitivă sau prin posesie de bună-credință a bunurilor mobile.

Un alt aspect generat de această situație reiese din înscrisurile CF. În 1914, imobilul este înscris în CF 1868, nr. top. 1263/1. În 1997, terenul este dezmembrat în nr. top. 1263/1 și nr. top. 1263/2. Potrivit acestei situații, în cazul retrocedării în proprietatea episcopiei, vor intra terenul și clădirea de blocuri aflată în imediata apropiere a Palatului Culturii. Problema e că locatarii acestui bloc și-au cumpărat apartamentele. Conform scrisorii, dreptatea e de partea... protestatarilor. Rămâne de văzut cum va fi soluționată această problemă.

Sursa: [Glasul Maramuresului](#)